

Színház.

Kecskemét, decz. 25.

Most, hogy nemsokára sokak szerződése lejár, s már megindult a megbeszélések sorozata, időszerűnek tartjuk, hogy néhány szóval megemlékezzünk szintársulatunk jelenlegi állapotáról s a jelenből következtetést vonva a jövőre, jó előre pár figyelmeztető szóval szolgáljunk az igazgatónak. — Bátran ki merjük mondani, hogy ilyen hiányos társulattal, ilyen rossz zenekarral ne induljon neki a jövő esztendőnek, mert ha így halad, akkor — a mai tapasztalatunkhoz képest, — biztosíthatjuk, hogy a jövő saison végén nemhogy napi nézői, de még hérlői sem lesznek.

Még a saison elején figyelmébe ajánlottuk, hogy úgy a drámai, — mint az operettei ensemble kiegészítésére törekedjék. Azonban sajnálattal kell constataálnunk, hogy minden irányban egész a legújabb időig semmi javítás, semmi pótlás nem történt. Mit ér, hogy van egy kiváló tenoristánk, a kit élvezettel hallgat a színház minden látogatója, — ha nem léphet fel annyiszor, s nem játszhatja azon szerepeit, a melyekben a hányszor ő játszani, mi meg őt hallani szeretnénk. Nem használhatja ki az igazgató a kincset, a mi Németh hangjában rejlik, mert nincs neki partnere, mert hiányzik a colorátur énekesnő. Nem Pogány Jankát akarjuk mi ezzel kisebbiteni. Nem! Sőt ellenkezőleg, őt csak dicsérhetjük, annál is inkább, mert az egyetlen, ki a női szereplők közül szép hangjával le tud bilincselni, meg tud hódítani bennünket. De utóvégre is ő egy magában csak nem énekelhet egyszerre két szerepet? Így is nagyon sokat játszik, pihe-nésre neki is szüksége volna.

Mit ér, hogy Csókáné nagy művész, hogy nagy sikereket arat, ha az ő sikere még kirívóbban tünteti föl környezetének gyöngegségét, tehetségtelenségét. De meg ő sem alakíthat, játszhat úgy, a hogyan arra tehetség képesíté, ha nincs megfelelő, s olyan partnere, a ki ne alatta, hanem legalább is mellette állana. Mit ér az ő művészete, ha mint legyőzhetetlen súly nehezedik környezetére, mely attól szabadon mozogni, normális tempóban haladni nem tud. Sok itt még a hiány, sok a pótolni való. Láthatta ezt a közelmúlt napokban az igazgató maga is s megérthette a keddi közönség hideg, lanyha hangulatából, hogy így nem sokra viszi.

Mindenesetre a haladás jele s a legnagyobb örömmel közöljük, hogy dr. Nagy Ernőné Rápolti Katinka asszonyt — a közönség határozott óhajára — szerződötték. Nagy szükség volt rá, helye már rég várt a betöltésre. Legjobban igazolta ezt szombati föllépése, amely még azokat is, — kiket a rokonszenv azonnali föltámadásában előitéletük visszatartani szokott — megnyerte természetesen, igaz alakításával. Tény, hogy nem dolgozik külső allureókkal, de a mit mond, a mit tesz, azt átérzi, átéli, mert tud gondolkozni.

Szombaton a Kaméliás hölgyben nyújtott alakítása egészben véve jó volt s kielégített mindannyiunkat. Vendégzsereplésének ez volt a fénypontja, ebben a szerepben adott legtöbbet. Nagy sikerének legfényesebb szószólói azok a környezőbbek voltak, melyek karzatok és páholyokban egyaránt ott ragyogtak a szemekben. Minden fölvonás után többször kihívták. Kár, hogy leghatásosabb jelenetét elrontotta környezetének figyelmetlensége.

Jó lenne, ha arra is gondot fordítana az igazgató, hogy színészei szerepeiket betanulják, s korai avagy éppen késői belépé-

sükkel ne rontsák el az egyes jelenetek összhangját, hatását. Különösen a társadalmi színművekben látszik meg a betanulatlanság, a bizonytalanság legjobban. Így volt ez a Kaméliás hölgyben, így a Létért való küzdelemben is. Olyan unalmas, darabos volt az előadás, hogy az a kis közönség sehogys tudott fölmelegedni.

Bagi Astier Paulja semmi hatást sem keltő, elhibázott alakítás volt. Ugy tetszik, mintha nem értette volna meg, mintha nem jól fogta volna fel szerepét. Közönséges strébert, a milyen Astier Paul, nem szabad olyan komolyan, s olyan bizonytalan színezettel játszani. Armandja már egész más volt. Meglehetősen jól indult s a harmadik felvonásig megtartotta niveauját, de azután — nem tudom mi okból, észrevehetőleg esett.

Csókané Padovani hercegnője kielégített bennünket, s nagy rutinra mutatott. De mégis azt vettük észre, mintha e nagy alakítás kissé megtörte volna a többiek elevegségét, s némi részben előidézője lett volna a darab nehézség, vontatott menetének.

Markovics Selényi Eszter szerepében otthon találta magát, sőt vervevel s elég ügyesen játszott.

A Telen előadásáról most sem mondhatunk mást, mint első alkalommal, Marczit most Tóth Elek adta szép sikerrel.

Az operette-előadások elég jók voltak. Szép Helénában Német gyönyörű hangját élvezet volt hallani, mint szintén Pogány Janka kellemes énekeit is. A rokonszenves művésznőt tisztelői virágkosárral lepték meg, csinos volt Lévy S.; jól alakított Vihari, Breznay stb. is. Az újdonság gyanánt bemutott, de valójában már rég elkoptatott Kanári hercegnő egy fabatkát sem ér, kár volt reá időt és erőt pazarolni. Ilyen fáradtsággal bármelyik élvezetes, jó operettet betaníthatott volna az igazgató. S aztán, ha még erre is tisztességesen elkészültek volna, de biz a szerdai előadás éppen nem arról tett tanúbizonyságot. Az egész darabban a tábornokok kétfősén kívül alig van valamire való melódia. Lévy Margit és Sárika nagyon kedvesek és csinosak voltak, (kivéve a második felvonásbeli apród-öltözéket), de szerepeik szintelen énekrészeibe az ő gyöngye hangjuk nem tudott lelkét varázsolni. Németnek sem volt ma kedvére való szerepe, mi meg is látszott alig pár accordot tevő áriáin. Bethleni hangja gyöngye volt Bómbardos erős accordjaihoz; meglehetősen volt Breznay és Vihari is.

Igazán különös, hogy az igazgató legújabbban mindenféle rég elkoptatott darab fölé odailleszti a czimlapra: újdonság! Az egész hét ilyen újfajta újdonságokkal volt tele, a miket itt már évekkal ezelőtt lejátszottak. Egytáiban a színlapok megszerkesztésére nagyobb figyelmet kérünk fordítani.

Mintán — hallomásunk szerint, — már többen elszerződtek, fölkérjük az igazgató urat, hogy hozzá szólás végett közölje immár nyilvánosan a megújításra váró, illetőleg kijelölt szerződéseket, hogy véleményünket és észrevételeinket idejekorán értékesíthesse.

Jövő heti műsor.

Vasárnap, december 26-án (páros szünet) Délibábok. Diszelőadás.

Hétfőn, 27-én (páratlan) Szerelmi varázssital operette 1 felv. és Huszár szerelem. vigj. 2 felv.

Kedden, 28-án: (páros) Kanári hercegnő 2-szor.

Szerdán, 29-én: (páratlan) Dolovai nábob leánya Kommen Jolán kisasszony színi akadémiát végzett növendék I. vendégfellepte.

Csütörtökön, 30-án: (páros) Nagymama, Kommen Jolán kisasszony színi akadémiát végzett növendék búcsú vendégfellepte.

Pénteken, 31-én: (páratlan szünet) Peleskei nótárius, Népelőadás félárakkal.

Szombaton, 1898 január 1. (páros szünet) Az ördög mátkája, Géczy István legújabb népszínműve, újvízi diszelőadás.

Vasárnap, 2-án: (páratlan) A vereshajú.

(Újdonságok a Nemzeti színházban.)

A Nemzeti Színházban még ebben a szezonban színre kerül Murger színműve La vie des Bohémes, a melyet Szomory Emil fordított, továbbá Blumenthal Oszkár: Das zweite Gesicht (Rejtett arc) című vigjátéka, a melyet Adorján Sándor fordított magyarra.

A Népszínház gyors egymásutánban részesíti premiére-ekben a közönséget. Csak a minap mutatták be Planquette A varázsgyűrű-jét és már ismét bemutatóra készül a személyzet. Audran La Poupée című operettjéből kezdték meg a próbákat, hogy már januárban színre kerülhessen a darab. A La Poupée nagy sikert aratott a párisi Theatre de la Gaité-ben, ugyszintén Londonban és mindkét helyen állandóan műsoron van. A La Poupée-t, melynek szövegét Ordoneau írta, Reiner Ferencz fordította A baba címmel.

MULATSÁGOK.

Nőegyleti jelmez-bál. Már jó előre fölhívjuk a nagy közönség figyelmét a kecskeméti jótékony nőegylet által 1898 évi január 15-én rendezendő jelmez bála, mely-alkalommal, mint halljuk, több előkelő leányt fognak bemutatni az idei farsangnak.

A Kecskeméti Városi Dalárda, pártoló tagjai tiszteletére. 1897. évi december hó 29-én, szerdán, a Beretvás-szálloda nagy termében Dalesztélyt rendez. Kezdeté este 7 órakor. Műsor 1. Dalige. Baumgartnertől. 2. Fohász. Huber Károlytól. 3. Népdalok. Zimay Lászlótól. 4. Dalárok karéneke. Mosonyi Mihálytól. 5. Balatoni nóták. Gaál Ferencztől. 6. Bortalok.

A Kun-félegyházi Casinó Ifjusága 1897. évi december hó 31-én a Casinó termeiben Szilveszter estélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor.

Szilveszter estély. Az izsáki arany ifjuság, mint tudósítónk jelenti, Szilveszter estélyét — tánczezal egybekötött hangversennyel ünnepli meg.

A kecskeméti szabó ifjuság 1898. január 1-én, a kereskedői kaszinó összes termeiben, a Kecskeméti Iparos Ifjuság Önképző Egylete pénztára javára, zártkörű tánczvigalmat rendez. Kezdeté 7 órakor.

Zeneestély Czeglédén. F. hó 18-án a czeglédi Zeneegylet szépen sikerült hangversennyel egybekötött tánczestélyt rendezett. A válogatott és csak élvezetet nyújtó műsor kiemelkedő pontját Szvácina Lujza úrhölgy szavalata képezte. Szintén figyelemre méltó volt Szűcs György úr bariton sólója. A műsor többi számát a zeneegyesület játéka képezte. Az előadott zenedarabok közül különösen kettő részesült nagy elismerésben. Az egyik Káldi Gyulának remek és igazán magyaros zamatu Honvéd indolója. A másik pedig, az egylet új karmesterének Teszner Vilmos úrnak, (a ki sokáig volt a kecskeméti színház zenekar primása) ez alkalomra szerzett, tánczra igen alkalmas polkája volt. — A népes estély bálkirálynőjének egyhangúlag Hunyady Mariska lett elismerve. Jelen volt a három gratia is: Gubodi Ilonka, Szekeres Piroska, Füle Mariska és rajtuk kívül még sok-sok, bájos szép leány. A sikerült multság reggel felé ért véget. (H. A.)

A kecskeméti összes iparosifjuság a kecskeméti önképző és katolikus legény-egy-